

novanje, katero je stalo pri 4000 gld. V šestih letih je izdala občina za vse te šole pri 12.000 fl. To je velika svota, ako se pomisli, da so še tudi drugi stroški, kakor za uboge od 600 do 700, za ceste od 200—300 gld. na leto; kje pa so še druge reči, katere od leta do leta več veljajo! In ker nema občina skoraj razen lova, kateri itak komaj 72 gld. na leto vrže, nobenih dohodkov, je res varčno gospodarstvo, da se pride s 35 % doklad iz teh teženj; in gosp. župan je v resnici vse hvale in pohvale vreden. Saj pa tudi prav po očetovsko skrbi za občinsko gospodarstvo. Pri tem pa mu celi odbor izvrstno podporo daje. V kratkem bodo zopet volitve za tukajšnji občinski odbor, kateri šteje 24 mož, in nemčurji si grozno prizadevajo, da bi volilce premotili, in pri volitvah zopet krmilo občine Velike Pirečke v roke dobili; pa tudi mi ne držimo rok križem, in le malo bodo imeli svojih privržencev, in te, kateri bodo izdajalci za liter vina ali za eno smodko, te jim pač mi iz srca privoščimo, ker njih itak nič hvale ni. O tej reči Vam hočem že še pred in po volitvi kaj več poročati; so čudne reči, pravi tički so Vam ti nemčurji.

Iz Slivnice pri Celji. (Spominek vrlému možu.) Prvi dan tega leta je po dolgi mučni bolezni, večkrat previden s sv. zakramenti mirno v Gospodu zaspal, v 69. letu svoje starosti, blagi mož Franc Čater. Dne 3. prosinca je bil njegov slovesen pogreb, h kateremu ga je spremljalo veliko ljudstva. Častiti gosp. župnik so mu govorili nagrobnico. Z njim je izgubila fara vrlega in poštenega občana, podružna cerkev sv. Vrbana skrbnega ključarja, ubogi pa dobrega očeta. Rajni je bil mož, kakor jih se dandanes močno pogreša. Kinčale so ga lastnosti, katere so Bogu dopadljive a današnje dni redke. Bil je pobožen in skrben oče svoji družini, priden in vrl kmetovalec, drugim v lep izgled. Koliko se je trudil za čast Božjo! Na svojem rojstnem domu je dal postaviti kapelico v čast sv. Križa; koliko je storil za cerkev sv. Vrbana, da se je olepšala in popravila! Potem je postavil cerkveno hišo za čč. gospode, da se tam oddahnejo, kedar se služba božja opravlja in potem še ravno tam lepo kapelo v čast Lurdske Materi Božji in to čisto na svoje stroške. Zato se mi je vredno zdelo tega moža v lep izgled predstaviti vsem tistim, kateri častitih g. duhovnikov ne spoštujejo, in katerim se mili kakšen krajcar dati v čast božjo. Bodi mu zemljica lahka. Blag mu bodi spomin.

Prijatelj.

Iz Veržeja. („Gut haj!“) Človek, ki še ima nekoliko zdravih možganov, ne bi verjel, da je mogoče kaj takega doživeti v Veržeji. Neki „Comité“ — Bog si ga sam vedi, kaj je to, ne verujem, da bi tudi tisti to razumel, ki to pošilja po svetu — rečem še enkrat, neki

comité kriči „Gut Heil“ in bi rad nas starodavne Veržence, krepke in iskrene Slovence in tudi naše vrle slovenske okoličane zvabil na nek „ball“, ki bode dne 9. februarja t. l. v našem trgu. Po časopisih čitamo, da delajo po mestih „balle“, kjer se po gladkem podu vrtijo in cepečejo lepo nališpani gospodiči z belimi ovratniki in rokavicami, splahutajočimi škrici in leskečimi črevljički; s totimi bledoličnimi gospodiči pa nevidljivo korakajoče ali plavajoče, čarobno oblečene, ali bolje rečeno, precej razoblečene gospe in gospodične! Pa saj ne bó vendar kaj takega tudi pri nas v Veržeji? Mi vsi trdi slovenski Verženci in z nami vsi okoličani enoglasno svetujemo, naj ta šmencani comité povabila rajše pošilja v Radgono, v Gradec in makar tudi še v Berlin za Bismarcka eno! Naši dedeki so v davnih časih s krvjó branili svoj rod, svoj jezik in svoj lep kraj pod zastavo, katero še zdaj skrbno varujemo kot časten spomin svojih pogumnih slovenskih predčeto. Kaj bi pač oni rekli, ako bi zdaj vstali in videli, kakšni krivi preroki nam vsiljujejo tuje šege in tuji jezik, a za slovenski so dali naši dedeki kri in življenje! Zjokali bi se nad Veržejem, ki je bilo nekdanj čast in slava Murskemu polju in vsemu slovenskemu narodu. Čudno, res čudno, kako se časi spreminjajo in ž njimi tudi nekateri nespametni ljudje!

Iz Ljutomera. (Zabavni večer.) Naša čitalnica bode priredila dné 9. februarja t. l. prihodnjo nedeljo „Zabavni večer“ v kavarni gospoda Fr. Sršena. Začetek ob pol osmih zvečer. Na vspredu je predavanje, pesmi in prosta zabava. S tem vabimo prijazno vse naše slovenske Ljutomeržane in okoličane, da se vdeležijo v obilem številu veselega večera. Vstopnine itak ni nobene. Slovenec je veselega srca ter se rad v poštenu družbi zabava. Upamo, da se bomo zopet tako veselo in prijetno imeli, kakor je bilo na starega leta dan. Svoji se lahko le med svojimi prijetno in dobro veselijo.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Doslej še ni jasno, kaj da se kje še rodi iz češko-nemške sprave. Toliko pa je skorej gotovo, da vzevete kje kaj za nemške liberalce iz te sprave. Najbrž postane dr. vit. Plener minister ali že za drž. finance ali za trgovino. Ako se to izgodi, izpremeni se ob enem lice vsej c. kr. vladi in grof Taaffe bode na čelu čisto liberalne vlade. — V drž. zboru je bilo koj v prvi seji vprašanje, ali gre odškodnina človeku, ki so ga pri c. kr. sodniji spoznali, da je kriv, a pozneje se je pokazalo, da ni kriv. Pri tem jo je dr. Foregger brž mahnil zoper slov. ljudstvo a g. M. Vošnjak ga je dobro zavrnil, kazaje na čudne razmere nekje v Celji. — V Gradci postavi država

novo vsučilišče in rajta se za-nj za 800.000 fl. stroškov. Posodi jih ji štaj. dežela. — Društvo „Südmark“ je kaj veselo, kajti nek Hofmann mu je iz Lipsije poslal 100 gold. Prijatelj izpred črno-rmenih kolov treba že torej našim nacijonalcem tudi v tem društvu. — Na Koroškem čejo z vso silo zadušiti slov. jezik in žal, da jim še pomaga v tem semtertje tudi slov. ljudstvo samo, ker prerado verjame tujcu na sladko besedo, ne vidi pa šibe, katero skriva za hrbtom. — V Beljaku ima „Südmark“ neki veselo življenje, to se pravi: nekaj hujskačev nabira z lepo ali grdo udov za to društvo. — V okrajih Postojna in Ilirska Bistrica preti ljudem huda lakota in zato jim je kranjski dež. odbor poslal večjo mero koruze. Skorej gotovo je, da jim priskoči tudi država s kako podporo. — Pri Slovencih v Gorici še ni konec razpora, vendar pa kaže sedaj že vse na to, da ga imate obe stranki do volje, samo križ je, katera naj odjenja? — Ces. namestnik vit. Rinaldini je bil v zadnjem tednu v Gorici ter si je ogledal tamošnje šole in uradnike. — Pri dež. sodniji v Trstu sedé še gospodje, katerim mrzi do slov. jezika in Slovenec, če ima pri njej posla, naj govori njim na ljubo laški! — V Pulji so ces. namestnika vit. Rinaldinija vzprejeli prav slovesno, posebno pri c. kr. mornarjih. — Župan je v Zagrebu dr. Amruš, mož prave hrv. korenine ali težko mu bode delo, kajti večina, iz katere je g. župan, je v mestnem zastopu sila majhna. — Znano je, da je živo na Ogerskem pri volitvah in neredi, pretrpi in celo poboji niso redki pri njih. Vsled tega predlaga sedaj vlada načrt postave, ki jim naj to odpravi. Nam pa se zdi, da ni sedanja večina v drž. zboru za to, da vzprejme tako postavo. Sicer pa sama postava ne stori vsega.

Vunanje države. Zoper novo postavo, katero so skovali v drž. zboru „srečne“ Italije o pomožnih zavodih, je skorej vse prebivalstvo ne samo v Rimu, ampak po celi deželi in vendar ni upanja, da se ne vpelje. Minister Crispi in freimaurerji, ki ga tišče naprej, čejo denarja in komu ga čejo vzeti, če ne katol. cerkvi? Vse druge varuje postava, zoper njo pa se lahko napravi nova in ta velja! — Kaka prijateljica je Italija naši državi, razvidi se lahko iz tega, da pusti ljudem celo liste v rokah, ki zagovarjajo iredento, to se pravi, naj se vzame Trst in celo Primorje pa južni del Tirolav Avstriji ter združi z Italijo. Čudno je le to, da naš minister, grof Kalnoky, ne zna nič za to, kar se piše in pogovarja v zavezni državi. — Na Francoskem ne gre jim nič več po volji, kajti vsakdo misli, da daje lahko drugim postave. Tako čejo delalci letos 1. den majnika izklicati za svoj praznik ter ostati ta den brez dela, pač pa naj bodo isti den razna

zborovanja delalcev! — Sedanje ministerstvo v Parizu se ne obdrži več dolgo, kajti očita se mu, da velja pri njem denar veliko, tudi tačas, če ne pride iz prave roke. — V Belgiji bode, kakor kaže, poslej več miru, kajti strike delalcev so iz večine že pri kraji in vlada gleda na to, da se njim ne stori več krivica. — Po Angleškem gre govorica, da Parnell, vodja Ircev, odjenjuje ter nima več zaupanja pri irskem ljudstvu. Bog zna, kaj je na tem resnice! — Nemški cesar, Viljem II., svari častnike ter jim naročuje, naj živé zmerno ter naj ne žalijo ljudstva, posebno ne s pohujšljivim obnašanjem. Tudi drugod bi bilo gg. častnikom na hvalo, ko bi bilo njih obnašanje lepše. — Huda jeza je pri Nemcih nad Rusijo, ker le-ta ne trpi v krajih, kjer so Nemci doma, več nemščine v uradnih. To sicer ni prav, ali Nemci ne trpé nikjer drugega jezika poleg nemščine; kar tedaj njim ni po volji pri Rusih, tega naj se varujejo sami po drugih krajih, kjer imajo oni oblast v rokah! — V Bolgariji so prišli na sled zaroti zoper kneza Ferdinanda in več častnikov je bojda vsled tega že pod ključem. — V Belemgradu, glavnem mestu Srbije, so imeli te dni ministra iz Črne gore v gostji in pravi se, da mož ni prišel zastonj tje. Zaveza med Črno goro in Srbijo je neki že gotova. — Turška vlada ni brez strahu, kaj da se izvije kje na otoku Kreta, vendar pa zatrjuje, da se ne boji ondi ustaje. — V Afriki je Italijanom sreča mila in jim je sedaj cela Abisinija v strahu ter mora kralj Menelik storiti, kar mu veli vodja ital. armade. To ne boče dobro. — V južni Ameriki, v Braziliji, je veselje veliko, kajti predsednik „zjedinjenih držav“, Harison kaže neko prijateljstvo do nove republike: Brazilije. Nekaj je za-njo v tem že sreče, ali vprašanje je še vendar-le precej veliko, če storé tudi druge države enako stopinjo.

Za poduk in kratek čas.

Škofija in nadduhovnja Ptujška.

(Dalje.)

Preden je komisija, dne 3. sept. t. l. zapustila Ptuj, naročila še je meščanom, da morajo po nedeljah in praznikih med božjo službo imeti mestna vrata, oštarije, mesnice in štacune zaprte. Mesarjem je bilo pod kaznijo 100 cekinov prepovedano, o postnih dneh mesnice odpirati in meso prodajati. Tudi oskrunjevalcem spovedi in postov bile so velike in občutljive kazni zažugane.

Zoper nekatere brezozirnosti in preostre kazni te komisije pritožili so se Ptujčani celo pri cesarju. Vsled tega je vlada komisarje zaradi nekaterih uredb pokarala in mnogo kazni spregledala. Pač pa je kljub ugovorom potr-